

REPLICA

IOAN. ECKII ADVERSVS SCRIP-
ta secunda Buceri apostatae super
actis Ratisponae.

**Accusatur contumacia Buceri nihil respondentis ad
obiecta in Apologia.**

**Expurgatio Eckij à mendaci infamatione,
quia adhuc viuit Eckius.**

Oblatio Eckij facta in Apologia fol. 108. hic repetitur.

EGO SVB PERICVLO CAPITIS MEI OFFERO
me gloriosissimo Imp. nostro CAROLO & catholicis statibus, omnia me
defensurum in negotio fidei recessu Augustano contenta, aduersus Buce-
rum ac omnes Suermeros, uel coram sacro Concilio generali, uel statibus
Imperij, aut Theologis Academicarum, Parrhisij, Salamini, Compluti, Lo-
nanij, & Parauij. Agite quotquot estis, contra unum insurgite ECKIUM;
an adiutorio dei non de uobis omnibus ueritas fidei trium-
phet, & uictoriam reportet.

Cum gratia & Priuilegio Caesareae Maiest.

M. D. XLIII.

REVERENDISS.

IN CHRISTO PATRI, AC ILLUSTRIS-
simo Principi & Domino, D. Iohanni Lodouico Treuiron-
um Archiepiscopo, sacri Rom. Imperij Principi Electori,
ac per Gallias & regnum Arelaten. Cancellario, Ca-
tholicæ ecclesiæ communionem habenti, do-
mino suo pientissimo, Gratiam

DE I optat.

R

euereudissime in Christo pater, præ foribus sunt pericu-
losissima tempora a saluatore & apostolis prædicta: &
turbulenta secula Arrianorum, Nestorianorum ac Iko-
noklastarum obuersantur nobis ante oculos, & dicere
possum cum Maxentio seruo dei, patrono monachorū

Maxentius.

Scithiæ contra Nestorianos. Si in hoc seculo posset esse finis menda-
cij, maneret vtiq; quæta ecclesiæ: sed quia inextricabile quodammo-
do malum nunq; desinit humana corda pulsare, atq; inopinatis argu-
mentis fidem inquietare catholicam: necesse est sectatoribus verita-
tis prudenter captiosas sententias præuidere, sapienter quoq; dete-
gere, prolataq; in medium malleo veritatis cohibere, & vtiq; ad ef-
fusionem sanguinis contra eas pro veritate certare. Eodem consilio
contra hostem ecclesiæ, fidei & veritatis Bucerum mihi agendum est,
qui etsi Myriades hæresum teneat inflatus, & turbines mendacio-
rum, respondi tamen eius nugiuendo libro super actis Ratisponæ,
in quo detraxit Rom. pont. eius legato inculpatissimo, ac catholicis
principibus & ordinibus Imperij. Detexi apostatæ dolos, respondi
illius calumnijs, & quæ falsa attulit, iubare veritatis illustraui: sed
nunquid habent finem verba ventosa? minime. Sed quia fabricator
est mendaciorum & cultor peruersorum dogmatum, vt ait Iob, re-
didit nouo libro hæresibus, mendacijs, & iniurijs consultus (forte non
sine Theseo suo seducto) quem zelo fidei motus non potui præte-
rere, quin Aristarchi virga illum iugularem ad cautelâ simplicium
& fidelium consolationem.

Ioh. 10

Iob. 21

Hanc opellam Reuerendissimæ Celsitudinî tuæ dedicauî multis
permotus rationibus. Nam ecclesiæ sanctæ Treuironum es antistes,
in qua nullus vnq; hæreticus sedit, sicut in alijs quibusdā metropoli-
tanis ecclesijs, & deus det ne hodie deficient. Ad hæc fuit Treueris
catholicorū doctora per fugium. Illuc em̄ se contulit, vt ad asylum,

ca

IOAN. ECKIUS ACCVSAT

contumaciam Buceri, qui ad sequentes articulos in Apologia sibi obiectos non respondit, & petit instanter, vt à quolibet catholico lector re vt conuictus condemnetur.

- Art. 1 Actum est, vt nulli parti collocutores præiudicent, sed ad Imp. M. ac ordines Imperij referatur. Fol. 1
Cur ergo vrget tam vehementer, vt principes catholici debeant recipere articulos per collocutores permisos, cum diuus Imp. fecerit liberum?
- 2 Esse ordinatos, qui consignarent acta colloquij.
Cur instante ECKIO non profers consignatores tuos?
- 3 Articuli & numero plures & præcipui sint recõciliati 1. & fol. 95
Cur non respondes, cū obiecti 17. præcipuos articulos non esse conciliatos & ex conciliatis 11. non fuisse controuersos: & interea vix duo ægre fuerint conciliati?
- 4 Negat suos docuisse deum proprie mala agere. 38
Obiecti Melanchthoni, vt sit proprium opus dei non minus Iudæ proditio, Dauidis adulterium, quam Pauli vocatio.
- 5 Vnctionem extremam admiserunt prædicatores. 47
Lutherani laici improbauerunt: hanc contradictionem non diluit Bucer.
- 6 Bucerani sepelierunt penitus missam Argentinæ. 53
Quid ergo Bucer respondet confessioni Saxonicz, Apologiz Melanch. & catholicis?
- 7 Ecclesia habet potestatem discernendi verba dei a verbis hoim. 59
Cur ergo non permittis ei potestatem discernendi sacramenta fidei ab alijs signis, & verum sensum discernendi a falso?
- 8 Maior est autoritas scripturæ, quam totius ecclesie. 59
Cur ergo tribuis ecclesie, quod possit testificari quæ sit vera scriptura, & quod possit iudicia constituere doctrinarum?
- 9 Cum pane est corpus Christi. 61
Cur iactatis sacram scripturam, cū nec Matth. nec Marc. nec Lucas, nec Paulus vestræ consentiant hæresi, dicentes: Hoc est corpus meum?
- 10 Paulatim creuerunt hæ poenæ satisfactionales. 69
Cur non respondes, quod obiecti eas decreuisse, quia olim triennium, quatr. quinquennium, septennium durabant, vbi iam vix dies septem suscipiuntur?
- 11 Nulla est potestas ecclesiastica Bernæ. 72. 73
Cur iam asseritis potestatem ecclesiasticam, sicut indoctus Hofander voluit

IN NOMINE

TVO DVLCIS
IESV.

ESTATVR B. HIERO- Hierony.
 nymus veteres scrutās historias, in-
 uenire non potui aliquos alios sci-
 disse ecclesiam dei, & de domo do-
 mini seduxisse populum præter eos,
 qui sacerdotes à domino positi fue- Autores
schismatū,
 rant & prophetæ, id est, speculato-
 res, versi in laqueum tortuosum, &

in omnibus locis ponentes scandalum. Quod etsi nemo
 ambigat Hieronymum verissima locutum: at quantum ex-
 clamaret pro magno & seruenti zelo suo, malleus ille hæ-
 reticorum Hieronymus, si hodie monstra illa & portenta
 vidisset, quæ ex Luthero cucullato, ex Zuinglio Caphar-
 naita, Baldasaro anabaptista, sacerdotibus prodierunt: qua Hæreticos
rum filij.
 rum viperarum genimina totam ferme infecerunt Germa-
 niam, Hofander, Pomeranus, Melanchthon, Coruinus,
 Musculus, Oecolampadius, cum complicibus suis, qui ma-
 lorum magistrorum pessimi discipuli, omne virus peruersæ
 doctrinæ exuentes, latissime ac perniciosissime sparserūt,
 cum magna dei blasphemia, cum perditissima animarum
 iactura, & omnium scelerum ac flagitiorum, rebellionis ac Hæresis se-
ditiosa.
 inobedientiæ & scissuræ implantatione. Neq; potuit infeli-
 cius cadere hæresis omnium seditionum mater & impie-
 tatum, quàm hoc tempore in quo si vnquam necesse fuit
 Germaniam esse concordem, oportuit profecto hoc infeli-
 ci tempore, dum sæuissimus hostis, Christiani sanguinis si-
 tientissimus, Christianitatis vastator crudelissimus, excu-

A bat

LUTHER CONTRA SOLAM FIDEM.

Fol. 159
A maioris
tate uoto-
rum con-
clusum.

durarent in semel concepto errore, obiecti eis scripturas, ve-
lut obiter in Apologia retuli. Quibus omnibus, etsi euidē-
tissimis ac efficacissimis, nihil profeci, sed à maiori parte
conclusum fuit secundum formam conceptam. Ego puta-
bam in causa fidei non concludendum secundum maiore
partem. Quare mox conquestus sum reuerendissimo do-
mino legato bonæ memoriæ & relato libro ad principes,
licet infirmus, monui tamen principes speciatim, ut caue-
rent ab hoc inserto errore.

Arbitror me satis superque satisfecisse omnibus bo-
nis & integris, nec quicquam me dixisse falsi, sed Buce-
rum turpiter iacere prostratum, & in aperto mendacio
conuictum.

Promiserat Luther se omnes articulos producturum
conciliatos, etiam eos qui reiecti essent in aliud tempus,
at mox substitit in quinto. Ego intra me Plautinum illud
cogitabam: Canterium rideo, cœptum, non finitum.

SOLI DEO GLORIA.

EXPURGATIO ECKII

ab infamatione biliosa

Buceri.

Christiano Lectori bene agere.

Buceri
mordaci-
tas.

Religionem pie tractandam esse nemo cor-
datus ambigit, at ego in eos incidi, qui non
solum irreligiose, impie ac blasphemè sacra
tractant, sed effrontes omnia conuictis, syco-
phantis & mendacis agunt, in negotio ali-
quo ciuili intolerabilibus. Tali Megarico commento op-
pugnat me excucullatus Bucer, dum sacris literis & patrū
sententijs agere deberet, id quod ego præstiti in disputatio-
nibus

Et vt mores hæreticorum finiam: si scriptis in arenam descendant, & à catholicis autoritate & ratione vrgentur, & aduersarium sustinere nõ possunt, mox deserta causa ad conuitia sese recipiunt, & ad conuitorum aceruos, ad cauillos scurriles, & conficta crimina, vt stultos laicos suos ad cachinnos prouocent, & catholicos absterreant, ne deinceps contra eos scribant. At me non impedit risus Lutheristarum, quin oro deum vt à pseudomonachis seducti à deo illuminentur, ne comminatio Christi veniat super eos: Væ vobis, qui ridetis nunc, quia lugebitis & flebitis. Nec fictis ac ementitis criminibus absterrebitis me ab incepto: quoniam satur sum mendacijs vestris, occallui ad calumnias vestras, & iam sæpe cum magno dedecore vestro deprehensi estis mendaces. Ita & iam regeram crimina Bucij in iugulum suum, quamuis confidam, excucullatum, apostatam, hæreticum, modo Zuinglianum, modo Lutheranum, nõ posse grauare bonam famam meam apud synceros & integros viros.

Iniurijs pugnant.

Lucæ 8

RESPONSIO AD CRIMINA
per Bucerum ficta.

Primo arguit me falsi testimonij dati contra librũ colloquij. Respondeo mentitur, vt liquet in Apologia. Et Caiaphas noster perhibet testimonium veritati in suo conspurcato libro Germanico, vbi fatetur me ostendisse semper indignationem aduersus librum, & pupugisse eum. Illud quoq; sæpe impugnaverim absq; causa, adeo vt in quinto articulo liber relictus fuerit. Et tamen Bucer ita mendacijs suffocatus, mox versa pagina contrariũ dicit, Eckium nunquam aliquo iudicio ostendisse in libro errorem esse vel defectum, nisi sicut per eum semper principaliter est correctũ vel conclusum. Quomodo illa constant? semper impugnavit librum, semper ei indignatus, semper pupugit eum, & iã seipm expugnet, q̃a nullũ in libro esse errorem vel defectũ.

Fol. 150. usq; ad fol. 155. Fol. 218

Bucer sibi contradicit.

esse scitis contra vos hereticos, ut dum recolitis Eckij disputationem, frigidus & currat circumpercordia sanguis. Scis Lutherum exprobrasse Carlostadio Orlamundi, quod ausus fuit mecum disputare. Grauari niteris famam meam, quia in utranque partem disputem. Hoc feci iuuenis in opinionosis materijs exercitij gratia, ut nouit tuus Zellius, cuius frater me plus quinquaginta aureis decepit, huiusque euangelice? Mane defendi affirmatiua omni pblematum, pomeridie negatiua antiquorum & Neotericorum defendens sententias, quod palam vos argui ignorantie in colloquio, quia sophismata lib. art. 5. nesciebatis diluere. Recte feci, neque predesti causae vestrae, si aliquid infirma argumenta attulerunt. Robertus Holcot, Ariminus, & Camerac soluent argumenta Anselmi contra insipientem, qui dixit in corde suo non est deus. Hoc tamen non predesti insipienti. Sic rationes Richardi de S. Victore pro trinitate personarum contra phos & Iudaeos soluunt per Marsilium, & alios. Scotus adfert rationes pro duabus productionibus ad intra, quas reijciunt recentiores, nihil tamen prederit hoc Iudaeis & phis. Sic causae vestrae nihil patrociniatur, si ego potui infringere rationem contra vos inductam, & vos non poteratis. Haec est vera causa, cur exemistis articulum quintum e libro, & alium maiorem substituitis. Non enim fecistis contemplatione mei, sed quia non poteratis respondere.

In hoc quoque criminari Eckium, quia manifestos abusus sedis apostolicae defendat, sed est mera calumnia. Nullos abusus unquam defendi, sed honorem & dignitatem sedis apostolicae, ac Romanae ecclesiae suspicio & veneror. Scio, quod qui non obedit ei, est filius Belial, & qui non habet partem cum sede apostolica, cum cathedra Petri, non habet partem cum Christo, cuius pontifex est vicarius in terris.

His satisfactum arbitror omnibus pijs ac honestis, quos precor, beneuolenter hanc meam expurgationem suscipiant, & me liberum existiment a criminibus, quae Bucer apostolica mendaciter ex inuidia & rancore imposuit.

SOLI DEO GLORIA.

In goldstadij excudebat Alexander Vveiffenhorn.